தி.மு.க தேர்தல் அறிக்கைகள்: வீட்டுக்கு விளக்கு, நாட்டுக்குத் தொண்டன்!

■ நீரை.மகேந்திரன்

இந்திய அரசியல் கட்சிகளின் தேர்தல் வரலாற்றில், எந்தக் கட்சிக்கும் இல்லாத சிறப்பும், பெருமையும் கழகத்துக்கு உண்டு. அது, வெற்றி தோல்விகளைக் கடந்து இன்றளவும் பேசப்படும் ஆவணமாக உள்ள தேர்தல் அறிக்கை.

கழகம், முதல் தேர்தலை சந்தித்த காலத்தில் இருந்தே, ஒவ்வொரு சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போதும் அதிகமாக கவனிக்கப்படும் ஆவணமாக கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கை இருந்துள்ளது. ஏனென்றால், தமிழ்நாட்டின் தேவைகளை முன்னறிவிக்கும் நீண்டகாலத் தொலைநோக்குக் கண்ணோட்டம் கொண்ட சாசனமாக அவை திகழ்ந்துள்ளன.

பேரறிஞர் அண்ணா இருந்தவரை அண்ணாவின் முன்னெடுப்பிலும், வழிகாட்டலிலும் தேர்தல் அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் பின்னர் கலைஞரின் முன்னோக்கிய சிந்தனைகளைத் தேர்தல் அறிக்கைகளில் காணலாம்.

நிபுணத்துவம் கொண்ட அறிக்கைகள்

1952-ஆம் ஆண்டு தமது கொள்கைகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் வேட்பாளர்களுக்கு வாக்கு சேகரித்தனர் நமது முன்னோடிகள். அதன் பின்னர், 1957-ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் கழகம் தேர்தலில் நிற்கும்போது ‘இதுதான் எங்கள் திட்டம்’ எனத் தேர்தல் அறிக்கையை முன்வைத்து மக்களை சந்திக்கிறது கழகம்.

கழகம் தயாரிக்கும் தேர்தல் அறிக்கைகள் ஏனோ தானோ என்று இருப்பதில்லை. அண்ணா பொருளாதாரம் படித்தவர் என்பதுடன், மக்கள் மன்றத்தில் களப்பணி ஆற்றியவர் என்பதால், அவருக்கு தமிழ்நாட்டின் தேவைகள் தெரிந்து, நீண்டகால இலக்குகளை முன்வைக்கிறார். பெரும் நிபுணத்துவத்துடன் நமது முன்னோடிகள் தேர்தல் அறிக்கைகளில் பங்காற்றினர்.

‘நாங்கள் இந்தத் திட்டத்துடன் தேர்தலை சந்திக்கிறோம் என இந்திய அளவில் முதன் முதலில் அறிவித்த கட்சி கழகம்தான்’ என்கிறார் பேரறிஞர் அண்ணா. 1957-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலேயே ஒன்றிய அரசுக்கான அதிகாரம், அரசியல் சமத்துவம், ஒன்றிய அரசின் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடுகளில் வடமாநிலங்களுக்குக் காட்டப்படும் முன்னுரிமை ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

> ‘மாநிலங்களின் வேகமான வளர்ச்சியே, இந்தியாவின் வேகமான வளர்ச்சி’ எனத் தனது கருத்தினை முன்வைக்கிறார் கலைஞர்.

செயலுக்கு வந்த கனவுகள்

விவசாய முன்னேற்றம், இந்தித் திணிப்பு, சம வேலைக்குச் சம ஊதியம், கடல் கடந்த தமிழர்கள் என எல்லாவற்றையும் அலசுகிறது 1957 தேர்தல் அறிக்கை.

“அறிவு வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட கல்விதான் மெய்யாகப் பயன்படும் கல்வியாகும். பெண்கள், சிறுகுழந்தைகள், ஊமைகள், செவிடர்கள், குருடர்கள் ஆகியோருக்கு அவரவர்க்கான கல்வி முறையில் கல்வி அளிக்கும் வசதிகள் விரிவாக்கப்பட வேண்டும். விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள் தேவைக்கு ஏற்பப் பெருக வேண்டும்” என்கிற இலக்குகளை முன்வைத்தது 1957-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கை. அந்த இலக்கு இன்று எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை உண்மைகளைத் தேடுவோர் அறிவர்.

“சமுதாயத்தில் புரட்சி இரண்டு வழிகளில் நிகழும். ஒன்று, மக்கள் ஒன்று திரண்டு ஆயுத பலத்தால் ஆட்சி அமைப்பது. மற்றொன்று, மக்கள் தங்கள் கையில் உள்ள வாக்குச் சீட்டு என்கிற பலத்தால் ஜனநாயகப் புரட்சி நிகழ்த்துவது. நாங்கள் இரண்டாவது வழியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம்” என்று 1957-இல் அறிவித்தார் பேரறிஞர் அண்ணா. அந்த இரண்டாவது வழிக்காக கழகத்தின் பக்கம் மக்களை அணி சேர்த்தது தேர்தல் அறிக்கைகள் என்றால் மிகையில்லை. அவற்றின் மீது விவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அவற்றை அரங்குகளில் பேசியுள்ளனர். அவற்றை பத்திரிகைகள் பக்கம் பக்கமாக எழுதின. குறிப்பாக, தேசியக் கட்சிகள் பிரதி எடுக்கும் வகையில் அவை அமைந்திருந்தன. எப்போதும், எந்த மாநிலக் கட்சியும் கழகத்தின் அறிக்கைக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் தடுமாற்றம் அடைந்தன. அடைகின்றன.

வீட்டுக்கு விளக்கு நாட்டுக்குத் தொண்டன்!

‘வீட்டுக்கு விளக்கு நாட்டுக்குத் தொண்டன்’ என்கிற முழக்கத்தின் கீழ் 1962-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையை முன்வைத்தார் அண்ணா.

பள்ளிச் சிறார்களுக்குப் பகல் உணவு, படிக்கும் சூழ்நிலை சீரமைப்பு, சீருடைத் திட்டம் ஆகியவை குறித்து 1962-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கை பேசுகிறது. வங்கிகள் தேசியமயம், அரசுப் போக்குவரத்து நாட்டுடமை, தனியார் துறை நிபுணர்கள் பொதுத்துறைக்கு வருதல், விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம் என இன்றைக்கு நாம் எட்டியிருக்கும் உயரங்கள் எல்லாம் 1962-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட வாக்குறுதிகளாக இருந்துள்ளன. அந்த வாக்குறுதிகளை படக்கதைகளாக வெளியிட்டது ‘முரசொலி’.

பள்ளிகளில் விஞ்ஞான அறிவு, கட்டாயக் கல்வி, பிரதிநிதிகளைத் திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளுதல் என்கிற வாக்குறுதிகளும் கழகத்தின் கம்யூனிச குரலாகப் பார்க்கலாம். “வீட்டுக்கு விளக்கு, நாட்டுக்குத் தொண்டன், தொண்டு வென்றிட, விளக்கு எரிந்திட கழகத்திற்கு வெற்றிகளைக் குவிப்பீர்கள்” என அந்த அறிக்கை முழங்கியது.

சாதி ஒழிப்பும் மக்கள் ஒற்றுமையும்

சமுதாயத்தின் நிலவும் சாதிமுறைகளை ஒழித்து சாதிகளற்ற சமுதாயத்தைக் காண்பது என்கிற இலக்கினை ஒவ்வொரு தேர்தல் அறிக்கையிலும் கழகம் உயர்த்திப் பிடிக்கிறது.

மாநிலத்தில் ஆக வேண்டிய வழிகளுக்கு மட்டுமல்ல, ஒன்றிய அரசு செய்யவேண்டிய வேலைகளுக்கும் கழக அறிக்கை குரல் கொடுக்கிறது. 1967-ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது அண்ணாவின் வழிகாட்டலுடன் தேர்தல் அறிக்கை வெளிவந்தது. “தயை தாட்சண்யம் இல்லாமல், கொள்கை இழக்கும் கோணல் வழி செல்லாமல், விடுதலை இயக்கம் எனும் இலக்கணத்தைப் பாழ்படுத்திக் கொள்ளாமல், ஆட்சி மன்றத்தில் உள்ள அரசியல் கட்சி மேற்கொள்ள வேண்டிய ஜனநாயகக் கடமைகளையும் நிறைவேற்றி, மீண்டும் பொதுமக்களின் ஆதரவை பெறுவதற்கான தகுதியையும் உரிமையும் பெற்று இருக்கிறது கழகம்” என அறிக்கை குறிப்பிட்டது.

> ”கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கைகள் தொடர்ச்சியாக சமூகநீதிக் கொள்கை, வறுமை ஒழிப்பு, மதச்சார்பின்மை, சாதி ஒழிப்பு, அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளின் வளர்ச்சி, மாநில உரிமை, தொழில் வளர்ச்சி, ஆகியவற்றுக்குக் குரல் கொடுப்பவையாக இருந்துள்ளன. அதுதான் இன்றைக்கு வளர்ந்த மாநிலங்களின் வளர்ச்சிக் குறியீட்டில் தமிழ்நாடு முன்னிலையில் இருக்கக் காரணம். இவற்றைத் தேர்தல் அறிக்கைகளாக வெளியிட்டு மக்களைச் சந்தித்த கட்சி தி.மு. கழகம் மட்டும்தான் என்கிறார்” திட்டக்குழுவின் முன்னாள் துணைத் தலைவர் பேரா. நாகநாதன்.

அதற்குப் பின்னர் 1971 -ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் இருந்து தேர்தல் அறிக்கைகள் கலைஞர் கைவண்ணமாகின்றன. ‘மாநிலங்களின் வேகமான வளர்ச்சியே, இந்தியாவின் வேகமான வளர்ச்சி’ எனத் தனது கருத்தினை முன்வைக்கிறார் கலைஞர்.

நாட்டின் வளர்ச்சித் திட்டமிடல், மாநிலத்தில் இருந்து ஆரம்பமாக வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறார். அங்கிருந்து மாநிலத்துக்கு எனத் தனித் திட்ட கமிஷன் உருவாகிறது. ஒரு மாநிலக் கட்சி தேசிய அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்துவது எப்படி என்பதற்கு கலைஞரின் நுட்பங்களை நாம் தொடர்ச்சியாக அலச முடியும். அவற்றைக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கைகள் வழி வாசிக்க முடியும். மாநில உரிமைக்கும் மக்கள் ஒற்றுமைக்கும், நீண்ட காலத் திட்டங்களுக்கும், சர்வதேச விவகாரங்களுக்கும்கூட கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கைகள் முகம் கொடுத்துள்ளன.

சமுதாய வளர்ச்சியுடன் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சி (GROWTH WITH SOCIAL JUSTICE) பொருளாதாரத்தில் சுயசார்பு (ECONOMIC SELF RELIANCE) ஆகியவற்றை 1977-ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது முன்வைக்கிறார். பணக்காரர்களை மேலும் பணக்காரர்கள் ஆக்கும் (ELITE CONSUMPTION ORIENTED) என்கிற பொருளாதாரத்தை விமர்சனமாக முன் வைக்கிறது 1977-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது ஜவஹர்லால் நேரு முன்வைத்த சமூக வளர்ச்சிக் கொள்கையில் இருந்து ஒன்றியம் விலகும்போது அதை முன் வைக்கிறது கழகம்.

நெருக்கத்தை உருவாக்கிய அறிக்கை

கழகத்தின் பிரதிபலன் பாராத நீண்ட காலத் தொண்டனைப் போல தேர்தல் அறிக்கைகள் பணியாற்றி வருகின்றன. அவற்றை விரிவாகத் தொடர்ச்சியாகப் பார்ப்பதனூடாக, கடந்த 2021-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையை நாம் தொட்டுப் பார்க்கலாம்.

நாம் ஏற்கெனவே அடைந்தவற்றில் இருந்து அடுத்தக் கட்டத்தைப் பேசியது கடந்த தேர்தல் அறிக்கை. அதிகபட்சமாகத் தமிழ்நாட்டின் அனைத்துத் தேவைகளையும் அலசியது அந்தத் தேர்தல் அறிக்கை என ஊடகங்கள் பேசின. 2021-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால், ஒரு ஆட்சிக் காலம் போதாது எனப் பத்திரிகைகள் எழுதின.

மாவட்ட வாரியான தேவைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் தேர்தல் அறிக்கை இருந்தது. கழகத்தின் அறிக்கையைப் படிக்கும் ஒருவர், அதில் அவரது ஊரின் பெயரைக்கூடப் படிக்க நேரும் என எழுதப்பட்டது. குறைந்தபட்சம் ஒவ்வொரு வாக்காளருக்கும் அவரைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து கி.மீ. பரப்பளவின் நெடுநாள் பிரச்சினை, தேர்தல் அறிக்கையில் விவாதிக்கப்பட்டிருப்பது நெருக்கத்தை உருவாக்கியது. இந்தத் தேர்தல் அறிக்கையும் தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சியை இன்னும் பல படிகளுக்கு உயர்த்த உள்ளது.

....தொடரும்.

திராவிட இயக்க இதழ்கள் - ‘தமிழரசு’

1930-களில் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த மாத இதழ் ‘தமிழரசு’. இதன் ஆசிரியர் மே.மாசிலாமணி முதலியார் ஆவார். ‘ஒரு செந்தமிழ் மாத வெளியீடு’ என்று அறிவித்து, ‘எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றறியேன்’ என்ற வரிகளை இதழின் முகப்பு அட்டையில் தாங்கி வந்தது.

இது ஆன்மிகம், இசை, சிறுகதை, சிறுவர் பகுதி, நகைச்சுவை, எள்ளல், நாடகம், திரைச் செய்திகள், விழிப்புணர்வு, விளம்பரம் எனப் பல்சுவைப் படைப்புகளை வெளியிட்டு வந்தது. ஆன்மிகத்தைப் பொறுத்த வரையில், வள்ளலார் சொன்ன கருத்துகளின் அடிப்படையிலான படைப்புகளை அது தாங்கி வந்தது.

பிரபல எழுத்தாளர் விந்தன், இந்த இதழில்தான் அச்சுக் கோப்பவராகப் பணியாற்றினார். பேரறிஞர் அண்ணாவின் முதல் கட்டுரையான ‘பெண்கள் சமத்துவம்’, 1931- ஆம் ஆண்டு இந்த இதழில்தான் வெளியானது. படத்தில் காண்பது, 1933-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 16-ஆம் தேதி வெளிவந்த இதழ் ஆகும்.

:ப்ளாஷ்பேக்

சொந்தக்காரர் பெரியார்!

திருப்பதி

காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்த 1956-ஆம் ஆண்டு எனது சித்தப்பா டி.என்.சோமசுந்தரம், தியாகராயர் நகரிலிருந்த நடேச அய்யர் தெருவில் (தற்போது, நடேசன் தெரு) ஒரு பழைய வீட்டை வாங்கினார். அதனால் சுற்றி இருந்தவர்களிடமிருந்து அவர் பல்வேறு சிக்கல்களையும் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர் சந்தித்த இன்னல்களை திராவிடர் கழகத் தோழர்கள் மூலமாக பெரியாருக்கும் தெரிவித்தார். பின்னர் ஒரு நாள் 25-க்கும் அதிகமான தி.க தொண்டர்களுடன் பெரியாரும் அன்னை மணியம்மையாரும் என் சித்தப்பா வீட்டுக்கு வருகை தந்தனர். 5-ஆம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த நான், பெரியாரை என் சொந்தக்காரர் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். அவரும் என் கையைப் பிடித்து நலம் விசாரித்தார். பெரியார் செல்லமாக வளர்த்த அல்சேஷன் நாயுடன் அன்றைக்கு நான் விளையாடிய நினைவுகள் எல்லாம் இன்றைக்கும் நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது. பெரியார் வந்து சென்ற பிறகு சாதி ரீதியிலான எந்தப் பாகுபாட்டையும் என் சித்தப்பா அந்தத் தெருவில் சந்திக்கவில்லை என்பதை அடிக்கடி அவர் நினைவுகூர்ந்துள்ளார்.

-திருப்பதி, பெரியார் பற்றாளர், தியாகராயர் நகர், சென்னை.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033– 24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

கல்லூரியும் கல்வியும்

1967-இல் தமிழகத்தில் இருந்த 109 கலை-அறிவியல் கல்லூரிகளில் இரண்டு மட்டுமே அரசுக் கல்லூரிகள். 1,31,093 மாணவர்கள் படித்தனர். கலைஞர் ஆட்சியில் [1969-1976] 68 கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டன. 2010 - க்குள் 587 ஆக வளர்ந்தது. இதில் 62 அரசு கல்லூரிகள், 9 பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள், 133 அரசு உதவிக் கல்லூரிகள், 383 சுயநிதிக் கல்லூரிகள். மாணவர்கள் - 7,09,162 .

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம் 272

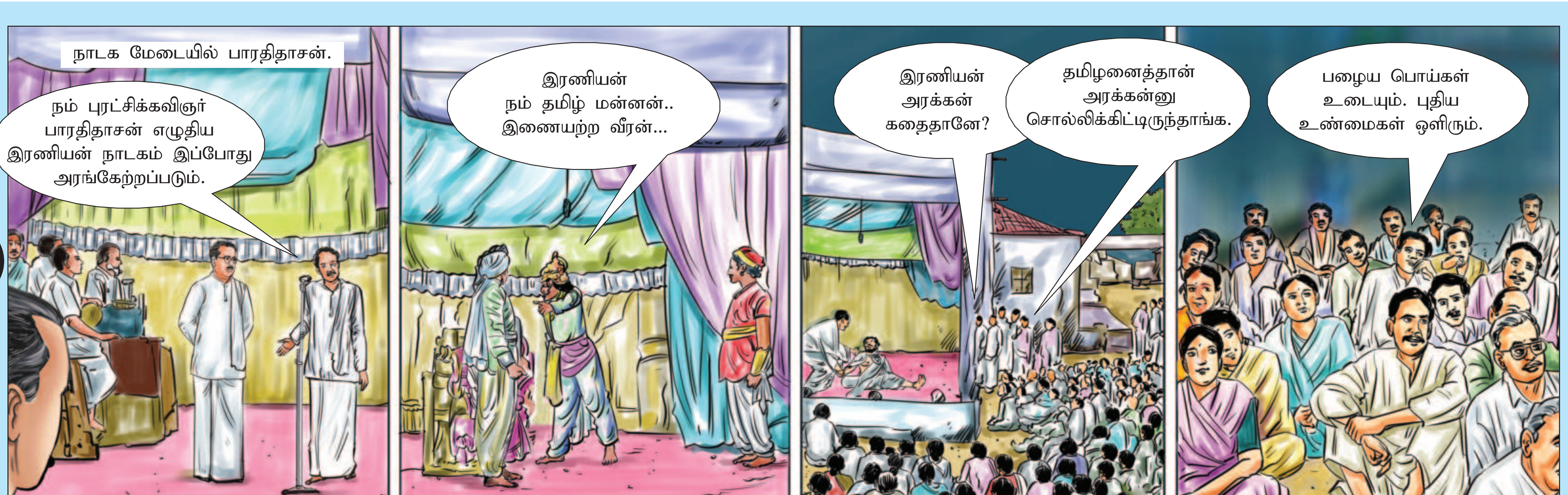

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/21 - 23 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/21-23. Phone : 28179191, 28179131